

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה

הַבְּטַחַת הַבַּעַשׁ"ט

כְּתָבֵי אֲגֻרַת סְגוּלָה מִהַבַּעַשׁ"ט

הוא מאור הגולה רבנו הקדוש ישראל בעש"ט זלה"ה זיע"א דבריו הנ"ל נעתק מכתב ידו הקדושה בעצם אשר היה טמון וננוז עד עתה ונתגלה בעת בדרך נפלא מאד ונכללו בו ברמז כל דבריו הקדושים אשר הביאו תלמידיו הצדיקים ז"ל בשמו הקדוש בספריהם הקדושים ובה מוסרם והולך לבאר דברים נפלאים תיורדים לחדרי בטן ומגלה קץ הפלאות שיהיה כב"א וכל תקורא בו יתענג רב ענג מחמת הדברים הפגלים לתקוראים בו, לזכות את הרבים הוצאתי לאור שנת עטרת לפ"ק

הק' גבריאל גינו גינו ונכד להנאון ר' עקיבא זצ"ל במ"ח משנת

הר"ע. ולהנאון ר' אברהם בראדי זלה"ה

נאכדוק געזעטצליך פארבעהאלטען.

קעזמארק - "עטרת"

נדפס בדפוס של ר' אברהם מנחם גערהארדט

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בת ים תובב"א - ח"א אלול תשע"ז לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

מוזמור לתודה

איתא במדרש בראשית רבה (פרק ע"ט) על הפסוק ויחן את פני העיר וכו',
הד"א שאדם צריך להחזיק טובה למקום שיש לו הנאה ממנו, ופה מקום
איתי להכיר תודה וברכה להגה"צ רבי ישעיה אשר אנשיל פאנעט שליט"א
מבני ברק, בן יריד נפשי להבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר מדעעש ירושלים זי"ע,
שהוריגו והלהיבני להפיץ הקונטרס הזה ועזר בעריכתו, זכות הבעל שם טוב
הקדוש זי"ע יעזור לו להמשיך בזיכוי הרבים הגדול ובדרשותיו הנעימים, עד
כי יבוא שילה בב"א. יברכהו ה' בכל משאלות לבו לטובה ולברכה. ושיזכה
לרוות ולראות מכל יו"ח רוב נחת דקדושה דורות ישרים יבורך לתפארת
אבותיו הקדושים.

מפתח מהסגולות מכתבי הקודש

אגרת א', פעם אחת בחודש לכל הפחות לימוד זה סגולה:

(א) לחולי מסוכן (ב) למקשה לילד. (ג) לנצרכים לישועה ולרחמים יענו אותם מהשמים לפי צרכיהם.

אגרת ב', פעם אחת בשבוע במוצאי שבת קודש לימוד זה סגולה להנצל:

(א) משונאי חנם (ב) מידי חומסים. (ג) לתיקון עגונה (ד) מכשפים (ה) מרעש ומגיפה רחמנא ליצלן (ו) ושתשלח בגוף בהמה ותיקון להחזירו למדרגת אדם.

אגרת ג', ב' פעמים בחודש לכל הפחות לימוד זה סגולה לכל אדם ובפרט:

(א) למרי נפש (ב) וקשה רוח. (ג) לפקידת חשוכי בנים רחמנא ליצלן (ד) לפקידת עקרות. (ה) למשווגעים רחמנא ליצלן (ו) ולכל הנצרכים לישועה ולרחמים יענום במהרה בימינו מן השמים.

❦ ידיעה נחוצה בענין אגרת א' ❦

מכתב קדש זה כתב הבעש"ט בשנת תק"ז והתגלגל המכתב ונשאר באירופה ולא הגיע לרבי גרשון מקיטוב. בשנת תק"י כתב הבעש"ט מכתב חדש ובו הוא מזכיר שכתב לו בשנת תק"ז ולא הגיע אליו, ולכן חזר על הדברים, ומה שידוע ומפרסם בכל הספרים מכתב הבעש"ט בענין משיח זה המכתב השני שנת תק"י. וכאן זה המכתב המקורי שכתב בשנת תק"ז.

הַקְדָּמָה

לְסֵפֶר הַבְּטַחַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע

דְּבַר הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

יְמֵי הַגָּאֹלָה וְהַפְּעָמִי הַמְּשִׁיחַ מְחַכִּים בַּפֶּתַח, וְכִלְנוּ מִצְפִּים לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (מִיכָה ז': ט"ו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", וְזָכִינוּ לְהַכִּין לְדְפוּס הַסֵּפֶר שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה הַבְּטַחַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב – כְּתָבֵי אֲגַרַת סִגְלָה מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הוּא מְאוֹר הַגּוֹלָה רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בַּעַשׂ"ט זֵלֶה"ה זִיע"א דְּבָרָיו הַנ"ל נֶעְתַק מִכְּתָב יָדוֹ הַקְדוֹשָׁה בַּעֲצָם אֲשֶׁר הָיָה טְמוּן וּגְנוּז עַד עֵתָה וְנִתְגַלָּה כְּעַת בְּדֶרֶךְ נִפְלָא מְאֹד וְנִכְלְלוּ בּוֹ בְרָמְזוֹ כָּל דְּבָרָיו הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר הִבִּיאוּ תַלְמִידָיו הַצְּדִיקִים ז"ל בְּשִׁמּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים וּבְנוֹה מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ לְבָאֵר דְּבָרִים נִפְלְאִים הַיּוֹרְדִים לְחֻדְרֵי בְטֵן וּמְגַלָּה קֶץ הַפְּלֹאוֹת שֶׁיְהִיָּה בְּב"א וְכָל הַקּוֹרָא בּוֹ יִתְעַנֵּג בְּרַב עֲנָג מִחֻמַּת הַדְּבָרִים הַסִּגְלִיִּים לְהַקּוֹרָאִים בּוֹ, לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים.

מְרַגְלִית יְקָרָה, אוֹצֵר קְדוֹשׁ וְנֶעְלָה, הַעֲנִיק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב חֶסֶדוֹ לְעֲמֻנּוֹ עִם סִגְלָה, וְהוּא סֵפֶר הַקְדוֹשׁ שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה הַבְּטַחַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע, שֶׁנִּתְחַבֵּר בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה עַל יְדֵי הַתַּנְּאָ הָאֱלֹקִי רַבִּי יִשְׂרָאֵל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זְכוֹתוֹ גֵּן עֲלֵינוּ אָמֵן. וּבְזִכּוֹת הַקְרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַקְדוֹשׁ מִבְּטָח לָנוּ שֶׁנִּנְצַל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים וְחֶסֶדִים לְלֹא צָרוֹת וְיְסוּרִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּן.

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגָּאֹלָה בְּרַחֲמִים, מְסִגְלִים הַלְמוּד וְהַקְרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֶּה לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּן.

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע מֵתָאֵר כְּנִיסְתּוֹ לְהִיכַל מְשִׁיחַ וְשִׁמְחַת הַתַּנְּאִים וְהַאֲמוּרָאִים שְׁמִיחַד יְחוּדִים עַל יְדֵי תוֹרְתֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, וְז"ל"ק:

וְעִלְיָתִי מְדַרְיָגָה אַחַר מְדַרְיָגָה עַד שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְהִיכַל מְשִׁיחַ שֵׁשׁ לּוֹמֵד מְשִׁיחַ תוֹרָה עִם כָּל הַתַּנְּאִים וְהַצְּדִיקִים וְגַם עִם שְׁבַע רוּעִים וְשֵׁם רֵאִיתִי שְׁמַחָה גְדוֹלָה עַד מְאוֹד וְאִינִי יוֹדֵעַ לְשִׁמְחָה מֵהַ זֶה עוֹשֶׂה וְהֵייתִי סוֹבֵר שֶׁהַשְּׁמַחָה זֶה

חס וחלילה על פטירתי מהעולם הזה והודיעו לי אחר כך שאיני נפטר עדיין כי הנאה להם למעלה כשאני מיחד יהודים למטה על ידי תורתיהם הקדושה אבל מהות השמחה איני יודע עד היום הזה.

שואל את המשיח מתי יבוא? ותשובתו וצערו על כל כך הרבה זמן עד שיתגלה מעיונותיו והשגתו

ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב בזאת תדע בעת שיפרסם למודך ויתגלה בעולם, ויפוצו מעיונותיך חוצה מה שלימדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יהודים ועליות כמוך, ואז יכלו כל הקליפות, ויהיה עת רצון וישועה, ותמהתי על זה והיה לי צער גדול באריכות הזמן כל כך מתי זה אפשר להיות.

שלשה דברים סגולות ושלושה שמות הקדושים שאפשר בקלות ללמוד

אך ממה שלמדתי בהיותי שם שלשה דברים סגולות ושלושה שמות הקדושים והם בנקל ללמוד ולפרש ונתקרה דעתי וחשבתי אפשר שעל זה יוכלו גם אנשי גילי לבוא למדריגה ובחינה כמותי דהיינו בהיותם יכולים לעלות וילמדו וישיגו כמו אני ולא ניתנה רשות כל ימי חיי לגלות זאת, ובקשתי עבורך ללמד אותך ולא הורשיתי כלל ומושבוע ועומד אני על זה.

שלב שלישי, לא לשכוח כי השם לנגדי בשעת תורה ותפילה ולייחד כי בכל אות יש עולמות נשמות ואלוקות

אך זאת אני מודיעך והשם יהיה בעזרך לנוכח תהי ה' דרכך ועל יליו בעת תפילתך ולימודך וכל דיבור ודיבור ומוצא שפתיך תכוין לייחד כי בכל אות ואות יש עולמות ונשמות ואלוקות ועולים ומתקשרים ומתיחדים זה עם זה ואחר כך מתקשרים ומתיחדים האותיות ונעשה תיבה ומתיחדים יחוד אמיתי באלוקות ותכלול נשמתך עמהם בכל בחינה ובחינה מהנאמר לעיל ומתיחדים כל העולמות כאחד ועולים ונעשה שמחה ותענוג גדול לאין שיעור בהבינך בשמחת חתן וכלה בקטנות וגשמות וכל שכן במעלה העליונה כזאת ובודאי ה' יהיה בעזרך ובכל אשר תפנה תצליח ותשכיל תן לחכם ויחכם עוד, עכ"ל"ק.

הרה"ק מנשחיו זי"ע שהיה בדורו הפועל ישועות הכי הגדול, וצדיק הדור אמרו עליו, שהוא יודע את הקץ, והוא למד את האגרת בכל יום.

על כן הדפסנו הספר הקדוש, וחילקנו לקטעים עם כותרות, תמצית הענין לכל קטע וקטע. ואותיות גדולות מאירת עיניים.

כל מהעונין לומר הסגולות האלו בכל יום, יתקשר אלינו ויקבל בחינם, טל: 077230-1519 שלוחה 9

כל במעונין להדפיס הספר הזה בכל העולם כולו לקרב קץ הישועה ולהציל את אחינו בני ישראל מכל צרה וצוקה, נשלח לו בחינם שילך לבית הדפוס בעירו, ונשלח להם הקובץ הזה, ובזכות שיתפרסם הבטחת הבעל שם טוב זי"ע, יתקיים מה ששאל את פי משיח אימת אתי מר, והשיב המשיח, בזאת תדע, בעת שיפרסם למודך ויתגלה בעולם, ויפוצו מעינותיך חוצה מה שלימדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך, ואז יכלו כל הקליפות, ויהיה עת רצון וישועה, ותמהתי על זה והיה לי צער גדול באריכות הזמן כל כך מתי זה אפשר להיות, עכל"ק.

והתשובה על זה, הכל תלוי בידינו, אם נפרסם הספר הקדוש הזה בכל כוחינו בכל העולם כולו, וכולם ילמדו בזה, ויצעקו אל ה' שיערה עלינו רוח טהרה ממרום, ויגלה לנו את האור שגילה המשיח להבעל שם טוב הקדוש, אז יכלו כל הקליפות, כמו שכתוב במדרש שוחר טוב, מפני מה בני ישראל מתפללים ולא נענין, מפני שאינם יודעים בסוד שם המפורש, אבל לעתיד, לפני ביאת המשיח הקב"ה יודיעם, ואז יהיו מתפללים ונענים, שנאמר יקראנו ואענהו כי הוא ידע שמי, ונזכה לעבוד את ה' בדרכו באמת לאמיתו, להאמין ולייחד בתורה ותפילה עולמות נשמות ואלוקות, ולכלול נשמתינו עימם, ונזכה שיתגלה שלשה שמות ושלשה סגולות, ואז על ידי זה יכולים לעלות ללמוד ולהשיג ולעשות יחודים כמותו, ואז יכלו כל הקליפות, ויהיה עת רצון וישועה שלימה במהרה בימינו אמן

יצא לאור

על ידי מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

ח"י אלול שנת תשע"ז

מכתבי תעודה

לעדות ביעקב ובישראל, איך שהמוציא כתב זה הרבני היקר משפחת רם מו"ה גבריאל גינז נ"י, מוביל אתו עמו כתב יד קודש, מרבינו מאור הגולה הבעש"ט זצוק"ל, ובא לידו בדרך פלא מאוד, כאשר יספר פנים אל פנים. והנה היה זה הכתב נכתב על קלף למראה עיני כבוד מו"ח הרב הגאון והצדיק המנוח מו"ה שמואל ראזענבערג זצ"ל, בהי' אב"ד דפה ושמה בקריאתו הכתב הלזה כמוצא שלל רב, והנה מקצת דברי הכתב נדפסו בספר כתר שם טוב מהבעש"ט. ובהכתב על קלף מוסיף והולך דברים שנחסרו מן הדפוס לאיזה סבה, וכל הקורא בו יתענג ברב עונג מחמת הדברים הסגולים להקוראים בו, ושם נאמר התועלת הנרצה, ולא באתי בזה אלא להעיד כי מו"ח זצ"ל היה מחזיק הכתב יד מיד הבעש"ט זצ"ל בעצמו, ולא להעתיקה בעלמא, ועל כן הכתב הלזה הוא יקר מפז ומפנינים לכל קורא משכיל.

פה אונצדארף שנת עטרת

יהודא הלוי האראוויטץ.

גם אני הצעיר כחלא לגבי חמרא, הנני כיהודא ועוד לקרא, כי אותיותיו של הבעש"ט הקדוש זי"ע האירו לנגד עיני כ"ק אא"ז מו"ר זלה"ה הכ"מ, ושמה מאד בדבריו הנאמרים באמת ואמונה היורדים חדרי בטן, וה' יראני נפלאות מתורתו ויגלה מטמרין ומלאה הארץ דעה את ה' בב"א, כעתירת הכ"ד או"ד יום הנ"ל לפרט הנ"ל.

יוסף יונה צבי הלוי איש הורוויטץ

אב"ד דפה ק"ק או"ד יצ"ו

הקדמה מהמוציא לאור בראשונה

אגרת כתב יד הנ"ל מרבינו הקדוש ר' ישראל בעש"ט זלה"ה זי"ע, בא לידי בדרך נפלא מאד, ועתה הבאותיו על הדפוס לזכות את הרבים, וזאת ידוע לכל שדבריו הקדושים המה שמורה מעולה וקמיעי בדוקה לכל נשאו, ולהביאם אל תוך הבית, והנה העידו כמה צדיקים גדולי הדור ז"ל כאשר תראו מכתבי התעודה מרבנים הגדולים שליט"א שהכתבים הנ"ל כתב בכתב ידו הקדושה, ובוודאי יועיל לכל המעיין בזה להלהיב לבו לעבודת השם יתברך, ושיענה מן השמים כפי הצורך בדבר ישועה ורחמים, כאשר מבטיח הקדוש זי"ע בעצמו בהאגרת הנ"ל. על כן אהובי אחי וריעי, משכו וקחו לכם בכסף זה ספר סגולה מרבינו הקדוש הבעש"ט זלה"ה זי"ע, המראה הנורא הזאת אשר כל רואיו יעידון ויגידון שכל דבריו המה על פי רוח הקודש וגילוי אליהו ז"ל, זכות הצדיק הנורא הזה יעמוד לנו שנהיה מעובדי ה' כל הימים, ויצליח דרכינו בדרך אמת, על דרך לב טהור ברא לי וכו', ונזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הקדמה לתוצאה שניה

עד כה אין בידינו מתורת הבעש"ט זי"ע מעצם כתב ידו הקדושה רק אלו הג' מכתבים, אשר העיד עליהם בעצמו שכתבם על קלף שליל בקדושה ובטהרה בסוד אותו ואת בנו ועל דרך למען אשר יצוה את בניו, כמבואר בפנים.

ויש עוד איזהו מכתבים בהתמים שיש בהם מתורתיו, ורק אחד הוא אשר הועד עליו שהוא כתב ידו בהתאים ע"י ליטאגראפיע, אכן כל תורתיו המה מתלמודיו הקדושים בשם שמ"מ, והגם שאמרו מפיהם ולא מפני כתבם אעפ"כ חשובים ויקרים אלו הדברים ביותר מפני שהם מיעוט המציא, ומפני שנתן בהם כחו וחיותו וקדושתו, ובעצמו מבאר מהותם הנורא, ובאמת נראה לעיני כל רואיהם שאינם כפשיטים, כמו שמובאים דבריו בשם שמ"מ וכהנה, בפרט באגרת הג' הרבה דברים שאין להם שייכות זה לזה, ואין להם פירוש המעיין בהם יוצא כהנה וכהנה, מזה נראה מפורש שהאגרות אלו המה כלם שמות הקדושים וציריפי שמות, ובפרט כאשר מפרש פעולת כל אגרת, מבואר שהם קמיעות מומחים מציריפי שמות, ואם כי קמיעותיו לא היה בהם רק שמו ישראל בע"ש [בעל שם], או ישראל בן שרה, או ישראל בן אליעזר כידיע מר"ר יצחק דרהאביטשר זי"ע, מר"ש דברים אלו אפשר גם שמו בקרבו.

ובאולי אלו הג' האגרות הם השלשה סגולות אשר רמוז עליהם הבעש"ט זי"ע באגרת א', שאמר משיח צדקנו שעל ידם יבא משיח, במהרה בימינו אמן.

המוציא לאור

ספר

שְׁעָרֵי יֵשׁוּעָה

הַבְּטַחַת הַבַּעַשׂ"ט

אָגֶרֶת א'

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יִשְׂאוּ הָרִים וְהַנְּהָרוֹת הַחַיִּים וְשָׁלוֹם לְמַחְמַד
 עֵינַי וְחֻמְדַּת לִבִּי, לֵישׁ וְלִבִּיא, מְפַלֵּג בְּתוֹרָה וְחֻסִּידוֹת, חֶכֶם
 עֲדִיף מִנְּבִיא, הָרַב הַחֲשׁוּב גִּיסִי וְרַעִי פֶּאֶח לִי, הָרַב מוֹרְנוּ רַבִּי
 גְּרֵשׁוֹן קִיטוֹיר שְׂיַחְיָה לְאַרְךָ יָמִים טוֹבִים. אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמְךָ
 הַטּוֹב, אֲצִיץ לְךָ אֵיזָהוּ חֲדוּשֵׁי אָמֶת שְׁעָלוּ עַל מוֹחִי.

לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּחֻמְדוֹתוֹ שֶׁל עֲדִיק הָאָמֶת, לֹא יִכּוֹל רַק מִי שֶׁגָּדוֹל מִמּוֹנוּ

הַנִּמְצָא פֶּזֶה אִישׁ נְבוֹן^א וְכוּלִי, תַּרְגּוּם אוֹנֵקְלוֹס, הַנִּשְׁפָּח פְּדִין, אִם
 גִּלְדָּה וְנִבְקָשׁ הַנִּמְצָא כְּמוֹהוּ, אִין נְבוֹן וְחֶכֶם כְּמוֹךָ וְגוֹמֵר, כִּי לְחַקֵּר
 מִי נְבוֹן וְחֶכֶם צָרִיךְ שְׂיַהֲיָה זֶה יוֹתֵר נְבוֹן וְחֶכֶם כְּמוֹךָ וְכוּלִי.

^א מקץ מ"א-ל"ח-ל"ט וע"י לקמן ע' יד:

כָּל מַה שֵׁישׁ וְנִתְהַנֶּה בְּעוֹלָם הַכֹּל הוּא זְוֹגִים וַיְחֻדִים

אֵיתָא, כָּל רַב בְּבָבֶל, וְכָל רַבֵּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי בַחֲנִינָת חֲכָמָה וּבִינָה נִתְפָּשֵׁט בְּכָל הָעוֹלָם, לְהוּא (ר"ב) ר' רַאשִׁית חֲכָמָה (וב) הִיא בִּינָה, וְכָל עֲנִינֵי וּמַעֲשֵׂה הָעוֹלָם הֵנָּה הַכֹּל הוּא זְוֹגִים וַיְחֻדִים, רַק שְׂלֵא יֵשׁ שָׁם נְבִיעוּ הָאֵי אוֹת י', וְעַם נְבִיעַ מֵאִין סוּף שֶׁהוּא אוֹת י' נִקְרָא רַבֵּי, וְהוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּשַׁעַת שְׂדֵבּוּק בַּה' בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת הִיא בַחֲנִינָת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכֵן לַחֲפָד

אֵיתָא בַש"ס, דְּכָל הַדָּר בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלוֹק', וְכָל הַדָּר בַּחוּץ לְאֶרֶץ דּוֹמָה כְּמִי שֶׁאִין לוֹ אֱלוֹק', וְהִקְשׁוּ הַדִּיּוּקִים אֶהְדִּדִי, וְגַם לִיצְבַּע בֶּאֱרֵעָה וְכוּלֵי, וּבִאֹר זֶה עַל פִּי מַה שֶׁבָּאָר עַל מוֹשְׁנָה מַה בֵּין תַּלְמִידֵי אַבְרָהָם אֲבִינוּ לְתַלְמִידֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע, וְהַכִּי נִמְי (וְגַם זֶה) כֶּד מִי שֶׁהוּא מִתַּלְמִידֵי אַבְרָהָם אֲבִינוּ וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת ה' כָּל הַיּוֹם וְנִקְרָא דָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּפְעַם אֶחָד נִזְדַּמֵּן לוֹ בְּטוֹל תּוֹרָה אוֹ תַּפְלָה שֶׁאִין דָּר בַּחוּץ לְאֶרֶץ, דּוֹמָה לוֹ כְּמִי שֶׁאִין לוֹ אֱלוֹק', וּבַהֲפָד וְכוּלֵי.

עֲבוּדַת הַצְּדִיק לְהַעֲלוֹת אֲנָשִׁי עֲשִׂיָה אֶל בַּחֲנִינָת מַחְשָׁבָה

כָּל מַה שֶׁתִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכִתְּךָ עֲשֵׂה, פְּרוּשׁ לְהַעֲלוֹת אֲנָשִׁי עֲשִׂיָה אֶל הַמַּחְשָׁבָה שֶׁנִּקְרָאת יו"ד, יו"ו.

^ב בהקדמת תיק"ז ובתיקונו"ח ד' ק"ד:

^ג כ"ז ע"י בס' בעש"ט פ' תולדות אות ד' ובהזהר שם אות א'.

^ד כתובות דף ק"י.

^ה עירובין פ' יומא מ"ב.

^ו אבות פ"ה ה' כ"ב.

^ז קהלת כ"י.

תאור עליית הנשמה

ודע כפי בראש השנה שנת תקע"ז [תק"ז], עשיתי השפעת עליית הנשמה, כידוע לך, וראיתי דברים נפלאים במראה, מה שלא ראיתי ולמדתי בהעלותי לשם בלתי אפשרי לספר ולדבר אפילו פנים אל פנים, אך בחזרתי לגן עדן התחתון וראיתי כמה נשמות החיים והמתים הידועים לי ושאינם ידועים לי, בלי שעור ומספר, ברצוא ושוב לעלות מעלות לעולם דרך העמוד הידוע לידועי חן, בשמחה רבה וגדולה, אשר ילאה הפה לספר וכבד האזן הגשמי משמוע, וגם רשעים רבים חזרו בתשובה, ונמחל להם עוונותיהם, כאשר שהיה עת רצון גדול שגם בעיני יפלא מאד, שפמה ובמה נתקבלו בתשובה, שגם אתה ידעת אותם, והיה ביניהם גם כן שמחה רבה מאד, ועלו גם כן בעליות הנאמרות לעיל.

נשמות הצדיקים בקשו ממנו לעלות עמם, כדי לעזר להם

וכלם כאחד בקשו ממני והפצירו בי עד בוש, באומנם לרום מעלת כבוד תורתך, חננה ה' בבינה יתרה להשיג ולדעת מענינים האלה, עמנו תעלה, להיות לנו לעזר ולסעד. ומחמת השמחה הגדולה שראיתי ביניהם, אמרתי לעלות עמם, ובקשתי ממורי ורבי שלי שילך עמי, כי סכנה גדולה לילך ולעלות לעולמות העליונים, כי מיזם היותי על עמדי לא עליתי בעליות גדולות כמוהו.

מתאר כניסתו להיכל משיח ושמחת התנאים והאמוראים שמיחד יחודים על ידי תורתיהם הקדושים

ועליתי מדרגה אחר מדרגה, עד שנכנסתי להיכל משיח, ושם לומד משיח תורה עם כל התנאים והצדיקים, וגם עם שבועה רועים, ושם ראיתי שמחה גדולה עד מאד, ואיני יודע לשמחה מה זו עושה, והייתי סובר שהשמחה זו חס וחלילה על פטירתתי מהעולם הזה, והודיעו לי אחר כך שאיני נפטר עדין, כי הנאה להם למעלה בשאני מיחד יחודים למטה, על ידי תורתיהם הקדושה, אבל מהות השמחה איני יודע עד היום הזה.

שואל את המשיח מתי יבוא? ותשובתו וצערו על כל כך הרבה זמן עד שיתגלה מעינותיו והשגתו

ושאלתי את פי משיח, אימת אתי מר. והשיב, בזאת תדע, בעת שיפרסם למודה, ויתגלה בעולם, ויפוצו מעינותיך חוצה, מה שלמדתי אותך והשגת, ויכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך, ואז יכלו כל הקלפות, ויהיה עת רצון וישועה. ותמהתי על זה, והיה לי צער גדול באריכות הזמן כל כך, מתי זה אפשר להיות.

שלשה דברים סגלות, ושלשה שמות הקדושים שאפשר בקלות ללמוד

אך ממה שלמדתי בהיותי שם, שלשה דברים סגלות, ושלשה שמות הקדושים, והם בנקל ללמוד ולפרש. ונתקרה דעתי, וחשבתי אפשר שעל זה יוכלו גם אנשי גילי לבוא למדרגה ובהינה כמותי, דהינו בהיותם יכולים לעלות וילמדו וישיגו כמו אני. ולא נתנה רשות כל ימי חיי לגלות זאת. ובקשתי עבורך ללמוד אותך, ולא הרשתי כלל, ומשבע ועומד אני על זה.

שָׁלַב שְׁלִישִׁי, לֹא לְשַׂכַּח בִּי הַשֵּׁם לְגַדִּי בְשַׁעַת תּוֹרָה וְתַפְלָה וְלִיחָד בִּי
בְּכָל אוֹת יֵשׁ עוֹלָמוֹת נְשָׁמוֹת וְאַלְקוֹת

אֲךָ זֹאת אֲנִי מוֹדִיעֶךָ, וְהַשֵּׁם יְהִיָּה בְּעִזְרָךָ, לְנִכְחַת תְּהִי ה' דְּרָכְךָ וְאֵל
יְלִיזוּ בְּעֵת תַּפְלָתְךָ וְלְמוֹדְךָ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר וּמוֹצָא שְׁפָתֶיךָ תִּכְנוֹן
לִיחָד, בִּי בְּכָל אוֹת וְאוֹת יֵשׁ עוֹלָמוֹת וְנְשָׁמוֹת וְאַלְקוֹת, וְעוֹלָיִם
וּמִתְקַשְׁרִים וּמִתְיַחֲדִים זֶה עִם זֶה, וְאַחַר כֵּן מִתְקַשְׁרִים
וּמִתְיַחֲדִים הָאוֹתִיּוֹת, וְנַעֲשֶׂה תְּבָה, וּמִתְיַחֲדִים יַחֲוֵד אָמְתִי
בְּאַלְקוֹת, וְתִכְלֹל נִשְׁמָתְךָ עִמָּהֶם בְּכָל בְּחִינָה וּבְחִינָה מִהַנְּאֻמָּר
לְעִיל, וּמִתְיַחֲדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּאַחַד, וְעוֹלָיִם וְנַעֲשֶׂה שְׁמֻחָה
וְתַעֲנוּג גְּדוֹל לְאֵין שְׁעוֹר, בְּהַבִּינְךָ בְּשְׁמֻחַת חֶתָן וְכֹלָה בְּקִטְנוֹת
וְגִשְׁמוֹת, וְכָל שָׁפָן בְּמַעֲלָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּזוֹאת. וּבְנֻדַּי ה' יְהִיָּה
בְּעִזְרָךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶנָּה תַּצְלִיחַ וְתַשְׁפִּיל, תֵּן לְחַכְּם וְיַחֲפֵם עוֹד.

בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ שְׁתַּחֲזֹר לְקִרְא אֶת דְּבָרֵי הָאֲגָרַת הַנְּאֻמָּרִים לְעִיל
פַּעַם אַחַת בְּחֻדְשׁ, וּכְתַבְתִּים עַל קַלְפֵּךָ כְּשֶׁר, לְמַעַן יְהִיָּה לְךָ
לְמוֹשְׁמֶרֶת.

הַבְּטַחַת הַבַּעַשׂ"ט לְכָל הַיְשׁוּעוֹת

וּמוֹבְטַחְנִי, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא אֶת דְּבָרֵי הַנְּאֻמָּרִים לְעִיל מִקַּלְפֵּךָ הַנ"ל
בְּטַהֲרָה, לְחֵלִי מִסָּכָן, וְלִמְקֻשָׁה לִילֵד רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, וְלִכְּל
הַנְּצַרְכִים לִישׁוּעָה וְלְרַחֲמִים, יַעֲנוּ אוֹתָם מִן הַשָּׁמַיִם כְּפִי צְרִכֵיהֶם.

כָּל מַה שֵׁיִשׁ בְּעוֹלָם, לְבוֹשׁ לְכַח אֱלֹקֵי אֲשֶׁר טְמוּן וְגִנוּז בְּקַרְבּוֹ

וְתַאֲמִין לִי, שְׂאִין מְגַמְתִּי בִּי אִם לְגִלּוֹת הָאֱלֹקוֹת בְּעוֹלָם הַשְּׁכַל
וְהַתַּחֲתוֹן הַזֶּה, וּבְאָדָם הַתַּחֲתוֹן, שְׂאִין בּוֹ שׁוּם אֲכָר וְשׁוּם פֶּחַ מַה
שְׂאִין לְבוֹשׁ לְכַח הָאֱלֹקֵי אֲשֶׁר טְמוּן וְגִנוּז בְּקַרְבּוֹ, וְכֵן כָּל הַדְּבָרִים
הַנְּמוֹצָאִים בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ לִית אֲתֵר אֲתֵר פְּנוּי מִיַּנְיָה, וְגְדוֹל פֶּחַ

הצדיקים שמדמין צורה ליוצרה, כי אין לה תנועה ודבור וכח מה שאינו מורה על יחוד שמו ותברך ויתעלה.

כל מה שחסר לאדם, החסרון בשכינה, ויתפלל על חסרון השכינה

והורינו רבותינו הצדיקים זכרונם לברכה, איך לקשר את עצמו ביחוד שמו ותברך, אפילו בשיחות חלין, עד שאמרו רבותינו הקדושים זכרונם לברכה, ועלהו לא יבול זו שיחות תלמידי חכמים, כי צדיקאי אינון שלוחי דמטרוניתא, ומה שחסר להם ידעון שחסרון זה הוא בשכינה, ויתפללו שימלא החסרון שם, ולא שיכנון להנאת עצמו. והוא כלל גדול, שהוא חסיד המתחסד עם קונו, ולא עם עצמו.

הצדיק מושך כל הניצוצות שבשרש נשמתו, ומעלה אותם לבוֹרֵא

והסוד^ט אשה מזרעת תחלה יולדת זכר, בג' שהצדיקים דומים לאילן הנטוע במקום טהרה, פרוש שפמו שזרעין דבר בארץ אז ממשיך כל הפחות שיש בארץ לתוך הזרע ומוציא הפרות, כך הצדיק בעולם הזה ממשיך הניצוצות שמשרש נשמתו "בס"ד [בכל דבר] שבעולם, ומעלה אותן הניצוצות לבוֹרֵא ותברך שמו, וכל אחד צריך להתנהג על פי מדרגתו, מה שאין כן התופס מדרגה של חברו זה וזה לא נתקימה בידו רחמנא ליצלו, "הרבה עשו כרבי שמעון בר יוחאי ולא עלתה בידם, רצונו לומר שלא היו בבחינה זו ולכך לא עלתה בידם.

^ט ברכות פ.

^י אולי צריך לומר בגין.

^{יא} אולי צריך לומר בכל דבר.

^{יב} ברכות לה.

שְׁלֹשָׁה בְּחִינּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

וְדַע שְׂיֵישׁ ג' בְּחִינּוֹת בְּסֵדֶר עֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ: א'. שְׂיַעֲלֶה גַם הַקְטָנוֹת בִּימֵי הַגְּדֻלוֹת, וְזֶה בְּאוֹר "פְּרוּשׁ אַחוֹר וְקֹדֶם צְרַתְנִי. בְּחִינָה ב', אִם חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא לֹא יִזְכֶּה לָבֹא לְמַדְרַגַת הַגְּדֻלוֹת, מִכָּל מְקוֹם אִם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בְּמַדְרַגַת הַקְטָנוֹת, אִזּוּ מִמַּתִּיק הַדִּינִין עַל יְדֵי מִנְצַפ"ךְ. בְּחִינָה ג', כְּשֶׁהוּא בְּגֵדֶר הַשְּׂכֵחָה בְּלִי דַעַת, וְזֶה שְׂפָתַי הַפְּסוּק "וְאֲנִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר, בְּדוֹרוֹתֵינוּ שְׂאֵנוּ בְּמַעַט הַשֶּׁקֶל בְּמֵאֵד מְאֵד, צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּירְאַת ה', וּלְהִתְבּוֹדֵד מִחֻשְׁבֹּתוֹ תָּמִיד בִּירְאָה וּבְאַיְמָה, וְאֶפִּילוּ בַעֲת הַלְמוּד טוֹב לְנוּחַ מַעַט בְּכָל פַּעַם מִלְמוּדוֹ וּלְהִתְבּוֹדֵד מִחֻשְׁבֹּתוֹ, הַגַּם שְׂמַחְמַת זֶה יִתְבַטֵּל קֶצֶת מִלְמוּדוֹ, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ עֶקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה.

וּבְזֶה הַנְּגִי דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה, בְּלֵב וּבְנַפְשׁ חֲפִצָּה, וּבְאַמִּירַת חַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב, גִּיסָד וְאוֹהֶבֶךָ כְּנַפְשִׁי כְּנַפְשֶׁךָ, הַמַּעֲתִירִים בְּכָל עֵת וְשַׁעֲהָ בְּעַד גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה וְהַרְמַת קַרְן יִשְׂרָאֵל.

פֶּה ק"עִישׁ' [קְהָלוֹת עִיר יִשְׂרָאֵל] מְעֻזְבוֹ יַעֲבֹב"א [יְבִנָּה עִירֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמוֹן]. ג' פְּרִשְׁתָּ לְךָ לְךָ, שְׁנַת תַּק"ז לְפָרֵט קָטָן.

הַקָּטָן וְהַשֶּׁפֶל בְּאַלְפֵי, יִשְׂרָאֵל בֵּן לְאַדוֹנֵי אָבִי הָרַב מוֹרְנוּ אֱלִיעֶזֶר זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה. טו

^א תהלים קל"ט ה'.

^ד וילך לא יח.

^{טו} מהמו"ל: עיין בריש האגרת [ע"י בס בע"ש פ' מקץ אות י"ב מס' תו"י פ' בא ד' מט ומס' בן פורת יוסף פ' ויחי הן ד' דף ס"ד]. אין נבון וחכם כמוך וגו' כי לחקור מי נבון וחכם צריך שיה' זה יותר נבון וחכם כמוך וכו' ר"ל שיחקור אותנו, וזה לא נמצא יותר נבון וחכם מיוסף שיחקור אותנו לכך אין נבון וחכם כמוך כו'. עיין בשה"ג ונסדר הדה"ח מתלמידי הבעש"ט ז"ל ה"א ד"ה ע"ב ערך קרובי הבעש"ט ז"ל מביא שהרב הק' מה' גרשון קיטויר ז"ל היה גיסו של רבינו הק' הבעש"ט ומדבר שם מגודל חכמתו בתורה וחסידות ובחכמת

אגרת ב'

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יִשְׂאוּ הַרִים וְהַגְּבְעוֹת הַחַיִּים וְשָׁלוֹם רַב וּבְרָכָה בְּרַפְת שָׁמַיִם וְכָל טוֹב, לְבָנֵי יָקָר הָעֶרְךָ וְחַבִּיבֵי, הָרַב הַחֲשׂוֹב הָרַבְנֵי הַחֲסִיד וְכוּלֵי, הַצָּנֵעַ לְכַת עִם ה' וְכוּלֵי, הָרַב מוֹה' צְבִי הִירֵשׁ, שְׂיַחֲיָה לְאַרְךָ יָמִים טוֹבִים אָמֵן.

הַבְּטָחָה לְהַנְצִיל מִשׁוֹנְאֵי חַנּוּם שׂוֹדְדִים, בְּשָׁפִים, וְרַעֲיִדַת אֲדָמָה, וּמַגְפָּה רַח"ל

אחר דרישת שלומי בפרטי פרטות, אגלה לך איזהו עניניו בדרכי האמת, על דעת למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו וכולי. ובבקשה מן בני, שיתחזר לקרא את דברי האגרת הנאמרת להלן פעם אחת בשבוע, הינו במוצאי שבת קדש, ויהיה למוד זה סגולה בדוקה להנצל משונאי חנם, ומידי חומסים, לתקון עגונה, להנצל מכשפים, ומרעש, ומגפה רחמנא ליצלן וכולי, וששלקה ברשת רגלה ותלכד בתוך גוף בהמה וכולי, ויהיה למוד זה תקון ולהחזירו למדרגת אדם פבתחלה.

האמת וכו' ופי' בפרי מגדים או"ח סי' תקס"א מה ששמע מאביו ז"ל בשם החסיד מה' גרשון קיטויר ז"ל והאגרת הנ"ל כתב לו הבעש"ט ז"ל לארץ הקדושה כאשר מובא מקצתו בכתר ס"ט: אגרת ב' וגו' כתב הבעש"ט לבנו הרב הצדיק מה' צבי הירש ז"ל ע"ד צווא' ונסדר הרה"ח מביאו ז"ל רבינו הבעש"ט ז"ל היה לו בן אחד והוא הרב מה' צבי הירש זצ"ל אשר כל ימי חייו היה הצנע לכת עם ד' והיה מתנהג כמו אדם פשוט ולא נתוודע לאיש צדקתו עשד אחר הסתלקותו ומנוחתו כבוד בק"ק פינסק יע"א תהי נשמתה צרורה בצרור החיים וזכות' יעמוד לנו ולבנינו ולכל ישראל עד עולם אמן.

שויתי ה' לנגדי תמיד שויתי מדת השתוות

שויתי ה' לנגדי תמיד, 'שויתי' לשון השתוות, בכל דבר שיאירע לו יהיה הכל שוה אצלו, בין בענין שמשבחין אותו בני אדם, או מבזין אותו, וכן בכל שאר דברים, וכן בכל האכילות, בין שאוכל מעדנים, בין שאוכל שאר דברים, הכל שוה בעיניו, שהוסר בזה היצר הרע ממנו מכל וכל. וכן כל דבר המאירע יאמר הלא זה נעשה מאתו יתברך, ואם בעיניו הגון וכולי. וכל פונתו יהיה לשם שמים, אבל מצד עצמו אין חלוק. וזה מדרגה גדולה מאד.

לשגן לעצמו שהשם יתברך מסתכל עליו כמו על אדם אחר

וזהו מדרגה גדולה לאדם, שיראה תמיד בעין שכלו ה' יתברך, כמו שמסתכל על אדם אחר. ויחשב שגם הבורא יתברך מסתכל עליו, כמו אדם אחר המסתכל עליו. כל זה יהיה תמיד במחשבתו, ובמחשבה זכה וברורה וצלולה.

תקון בעלי תשובה רק על ידי גדול הדור - בחיים חיותו

ודע, כי תקון בעלי תשובה, העקר הוא על ידי גדול הדור שיכול להעלותו ולקשרו בשרשו וכולי, וזה שתרגם אונקלוס על פסוק אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפיד, כי ^טהחיות רצוא ושוב, וחיות האדם הוא בסוד קטנות וגדלות, וכאשר יתן דעתו לידע שהוא בקטנות, על ידי דעת זה נמתקים הדינים בשרשן, כי ה"ג מנצפך בדעת זעיר אנפין וכולי.

יראת העֲנָשׁ מביא ליראה פנימי

ודע, שיראת העֲנָשׁ, שהיא יראה חיצונית, מורה על ידו יתברך פשוטה לקבל שבים, ויתעורר מזה ליראה פנימית הנקראת אהבה, לקבל באהבה, ואז יפטר מיראה חיצונית וכולי.

כל פחד נשלח מהשם, להביא לפחד השם

ודע, כי יראת העֲנָשׁ, שהיא יראה חיצונית, מורה על ידו יתברך פשוטה לקבל שבים. למה הדבר דומה, לאיש חיל שלוח מהמלך לקרא לאדם, והוא בכעס גדול ובפחד, אין לירא מהשלוח, כי אם תקף ילך למלך לרצותו. וכן באהבה וכולי, באהבה טפש מתענג עם שלוח, וחכם תופס השרש.

הצדיק פותח צנור השפע

איתא בש"ס, יצאה בת קול ואמר כל העולם נזון בשביל חנינא בני וכולי, כי 'שביל' הוא צנור, שפתח הצנור ושביל השפע, וזה שפתוב בשביל חנינא בני.

ודע שמופח התורה שלמד אדם היום, ואחר כך באותו יום מזדמן לו דבר לעשות, ואינו יודע אם לעשות אם לא, וכל להבין מוכח אותו הענין שלמד איך יעשה, ובלבד שיהיה תמיד דבוק בה' יתברך, אז יזמין לו ה' יתברך תמיד שיידע מוכח התורה.

על ידי התורה יכול לפשט הספקות ולידע מה לעשות

ודע, שלפעמים יזכה אדם למעלה עליונה, לא מפני שילמד הרבה מסכתות ופוסקים, רק משום תפלה שהוא מתפלל תמיד בכונה גדולה.

בְּשֵׁאֲדָם מִכִּיר בְּחֶסְרוֹנוֹ זֶה עֲצָמוֹ מִמֵּתִיק

ודע, פֶּאֶשֶׁר יוֹדֵעַ הָאָדָם נִגְעֵי לְבָבוֹ, שֶׁהוּא חָלִי הַנֶּפֶשׁ בְּסוֹד
הַקְּטָנוֹת, אַחַר שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת זֶה, אִז מִמֵּתִיק עַל יְדֵי הַדַּעַת הַזֶּה,
וְזֶה רְפוּאָתוֹ. מַה שָּׂאִין בֶּן כְּשֶׁהוּא בְּסוֹד הַהֶסְתֵּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
"עַל פִּי וְאֲנִי הֶסְתֵּר אֶסְתִּיר, שָׂאִינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא חוֹלָה בְּרוּחָנִי, אִז
אִין לוֹ רְפוּאָה לְמִפְתּוֹ הָאֲנוּשָׁה רַחֲמָנָא לִי צְלֵן.

בְּשִׁמְרָגִישׁ שֶׁהוּא מֵרַחֵק, הוּא בְּעֵצָם קְרוֹב

ודע, כְּשֶׁסּוֹבֵר הָאָדָם שֶׁהוּא נֹכַח ה', תֵּאָר 'אֶתְה', אִז הוּא רַחוּק
מֵה', תֵּאָר 'הוּא' נִסְתָּר. מַה שָּׂאִין בֶּן כְּשֶׁסּוֹבֵר שֶׁהוּא נִסְתָּר וְרַחוּק
מֵהַשֵּׁם, תֵּאָר 'הוּא', אִז הוּא קְרוֹב וְנֹכַח ה' אֶלְקִינוּ.

בְּשִׁיּוֹרֵד נִשְׁמָה קְדוּשָׁה בְּעוֹלָם, מוֹרִידִים גַּם תְּלִמִיד חֶכֶם גְּדוֹל שִׁיתְלוּצִין
מִמֶּנּוּ

פְּרוּשׁ עַל פְּסוּק 'עַל מַה שָּׂוֵא בְּרֵאתִי, שֶׁהוּא טַעַנַת הַיֵּצֵר הָרַע,
וְהִיא הַתְּשׁוּבָה 'כָּל בְּנֵי אָדָם'. כִּי בְּעַת רֵדַת נִשְׁמָה קְדוּשָׁה
מִלְמַעְלָה לְגוֹף הָאָדָם, נִתְעוֹרֵר קְטְרוּג מִלְמַעְלָה מִסְמָךְ מִם,
לוֹמֵר מֵעַתָּה לֹא יוּכַל לְפַעַל פְּעֻלָּתוֹ לְהִסְטִין וּלְפַתּוֹת, מֵאַחַר
שֶׁזֶה יַחְזִיר הָעוֹלָם לְמוֹטֵב, וְאִם בֶּן לְמָה נִבְרָא לְרִיק. עַד שֶׁנּוֹתְנִים
לוֹ נֶגֶד זֶה אִישׁ בְּלִיעַל תְּלִמִיד חֶכֶם שִׁידִין יְהוּדָאִין, שֶׁנִּבְרָא גַם בֶּן,
אֲשֶׁר יִתְלוּצִין מִזֶּה הָאִישׁ הַשְּׁלֵם. וְכִי שִׁירְצָה לוֹ הַבְּחִירָה, יִדְבַּק
בָּזֶה אוֹ בָּזֶה, וְהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית. וְנוֹדַע מִרְבוּתֵינוּ זְכוּרָנוֹם לְבָרְכָה.

ודע, עַנְיָן שֶׁחִיטַת הַיֵּצֵר הָרַע לְעַתִּיד לְבוֹא, שְׁמוּצִיא מִמֶּנּוּ הָרַע,
שֶׁהוּא אוֹת מִם, וְנִשְׁאָר כּו', וְהוּא שֵׁם קְדוּשָׁה.

כְּשֶׁנִּגְזַר לְאָדָם צַעַר, לֹא יָכוֹל לְהַפְטֹר רַק עַל יְדֵי צַעֲקָה לַח'

וּמִי שְׂרוּצָה לְפִטְר מֵהַצַּעַר וְהַמְצַר, וְהוּא נֹסֵעַ אַחֲרָיו, מְשַׁל לְאִשָּׁה יוֹלֶדֶת שֶׁהִלְכָה לְמָקוֹם אַחֵר לְפִטְר מִחֲבָלֵי לְדָה, וְהַצַּעַר הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ, וְעֵצָה הַיְעוּצָה שְׂיִתְפַּלֵּל לָהּ 'יִתְבַּרְךָ, וַיִּפְטֹר מֵהַצַּעַר. וְזֶה שְׁפָתוֹב הַפְּתוּב 'מִן הַמְצַר קָרָאתִי יְהִי עֲנִי בְּמִרְחַב יְהִי, וְזֶה שְׁפָתוֹב 'וְהִנֵּה מְצָרִים נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם' אִז הַבִּינּוּ זֶה, לְכַד 'וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'."

כָּל מָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם מִתְדַבֵּק כָּלוּ, כְּשֶׁחוֹשֵׁב בְּחֶסֶד ה' מוֹשֵׁף עֲלָיו
חֶסֶד

וּבְאֵמַת נֹאמֵר אִז 'פֶּאֶשֶׁר רְאִיתֶם אֶת מְצָרִים הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרִאתֶם עוֹד עַד עוֹלָם', שֶׁהָאִמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן הָעֶקֶר, 'וְהַבּוֹטֵחַ בְּה' חֶסֶד יִסּוּבְבֵנוּ'. וְכִשְׁהוּא לְהַפְדֹּ שֶׁהוּא מִתְיָרָא תְּמִיד מִמִּדַּת הַדִּין וּמֵהַעֲנִשׁ, אִז הוּא מִתְדַבֵּק עֲצֵמוֹ בְּדִינִים, וְחו"שׁ שֶׁלֹּא יָבֵא לוֹ רַע כְּמוֹ שְׁפָתוֹב 'וּמְגוֹרְתֶם אָבִיא לָהֶם'. שְׁפָכֵל מָקוֹם שֶׁאָדָם הוּא חוֹשֵׁב, הוּא מִתְדַבֵּק. וְאִם חוֹשֵׁב בְּדִין, הוּא מִתְדַבֵּק בְּדִין. וְכִשְׁהוּא בּוֹטֵחַ בְּחֶסֶד ה', יְדַבֵּק גְּשָׁמָתוֹ, וְהַחֶסֶד יִסּוּבְבֵנוּ. וְתְּמִיד יִטְמִין אֶת עֲצֵמוֹ כָּלוּ בְּה' יִתְעַלֶּה.

וּבְזֶה הִנְנִי אָבִיד, דּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֵךְ בְּלֵב וּבְנִפְשׁ חֲפֵצָה, הַמְצַפֶּה לְגֵאלָהּ וְהַרְמַת קֶרֶן יִשְׂרָאֵל בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ.

ה' [פְּרִשְׁת] וַיְחִי, שְׁנַת תַּק"ג לְפָרֵט קָטָן.

הַקָּטָן יִשְׂרָאֵל בֶּן לְאִדּוֹנִי אָבִי הָרַב אֱלִיעֶזֶר זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָהּ.

אָגֶרֶת ג'

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרַךְ יְבִשְׂרוּ הָרִים וְהַגְּבְעוֹת הַחַיִּים וְשָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב, לְבָנֵי יִקְרִי וְחַבִּיבֵי, הַרְבֵּנִי הַחֲסִיד, הַצְּנַע לְקַת עִם ה', הַרְבֵּ הַחֲשׁוֹב מ"ה [מִזְרְנוּ הַרְבֵּ] צָבִי הִירֵשׁ שְׂיַחֲיָה לְאַרְךָ יָמִים טוֹבִים אָמֵן.

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב בְּפִרְטֵי פְּרֻטוֹת, אֲגַלֶּה לְךָ אֵיזָהוּ עֲנִינִים בְּדַרְכֵי הָאֱמֶת, עַל דַּעַת 'לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצִיָּה אֶת בְּנֵיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו' וְגוֹמֵר.

הַבְּטָחָה לְרַפּוּאָה לְמִרְי נֶפֶשׁ, וְקִשָּׁה רוּחַ, לְמַשְׁגָּעִים, ח"ו. לְפַקֵּד חֲשׁוּבֵי בָּנִים וְעַקְרוֹת וְלִישׁוּעָה וּבִרְחָמִים

וּבְבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ, שְׂתַחֲזֹר לְקִרְאָה הָאֲגֶרֶת לְכָל הַפְּחוֹת ב' פְּעָמִים בְּחֻדָּשׁ, וְיִהְיֶה לְמוֹד זֶה סִגְלָה לְכָל אָדָם, וּבְפִרְט לְמִרְי נֶפֶשׁ, וְקִשָּׁה רוּחַ, לְפַקֵּד חֲשׁוּבֵי בָּנִים רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וְעַקְרוֹת, וְלְמַשְׁגָּעִים רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וְלְכָל הַנִּצְרָכִים לִישׁוּעָה, וּבִרְחָמִים יַעֲנוּם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם כְּפִי הַהֲצַטְרָכוֹת.

לְחֹשֶׁב תְּמִיד שֶׁהוּא לֵיד הַבּוֹרָא וּמְקִיפּוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים

מֵעֵלָה גְּדוּלָה כְּשֶׁאָדָם מְחַשֵּׁב תְּמִיד שֶׁהוּא אֲצֵל הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ, וְהוּא מְקִיף אוֹתוֹ מִכָּל צְדָדָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב 'אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב', פְּרוּשׁ, כְּשֶׁרָגַע אֵינּוּ מְחַשֵּׁב בְּדַבְּקוֹת ה' יִתְבַּרַךְ 'לוֹ עוֹן'. וְיִהְיֶה דְּבוּק כָּל כֶּף שֶׁלֹּא יִהְיֶה צְרִיף לִישֵׁב אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פְּעַם שֶׁהוּא אֲצֵלוֹ יִתְבַּרַךְ, רַק שְׂרִיָּאָה הַבּוֹרָא בְּעֵין הַשִּׁכְל, וְשֶׁהוּא יִתְבַּרַךְ מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן הָאָדָם שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם קָטָן. וְיָקִים

'שויתי ה' לנגדי תמיד', כמו שכתוב בשלחן ערוך ארח חיים סימן א'.

השי"ת אוהב כל מי שמשפיל את עצמו, ומתחבר לעניים ושפלים

וכתבתי לך הדברים על קלף פשר וחד על שליל, בסו"ד 'אתו ואת בנו' וד"ל. 'ידע מה בחשוכא', פרוש, הקדוש ברוך הוא מחבב את זה האדם שעושה את עצמו ל'מה', רצונו לומר ללא פלוג, ולא עוד אלא אפילו כשהוא בין עניים שנקראים 'חשוכים' הוא משפיל את עצמו נגדם מגדל ענוה, עם זה האדם 'ינהורא עמה שרא'.

מתאר איך שמיכאל מליץ זכות עבור ישראל

ודע, שעשיתי עליית נשמה, וראיתי איך מיכאל אפוטרופוס רבא דישראל המליץ עבור ישראל, שכל חוב שלהם הוא מכל זכות, כי כל שעושין פסלנות ושאר דברי חוב הכל כדי שיוכל לעשות שדוף עם תלמיד חכם, או לעשות צדקה, וכיוצא בזה, הכל מכרחים וכולי.

כל מה שעובר על כל אדם מישראל, מרמוז לטובה

ודע, כשהלכתי בנסיעה הידועה, הראה לי רבי זכרונו לברכה, במקום זה הנה מרמוז הנסיעה שהיו נוסעין ישראל במדבר, במסע זה, וכל נסיעות האדם מרמוז בתורה וכולי.

וכן כשנשברה לי הספינה, והייתי בעצבות גדולה, ובא רבי זכרונו לברכה, ותמהתי עליו, והראה לי באיזה עולמות הייתי עכשו, והנה שמות אהי"ה, וצרופי אהי"ה וגומר, ואז התחזקתי בלבי למתקן בשרשן פידוע לי.

כָּל הַבְּעִיּוֹת בְּגִלְלַל שֶׁהַמַּלְכוּת אֵינָהּ בְּיַחְוֹד עִם דּוּדָה

וְדַע עֲנֵן רַמַּח שְׁפָל הַמַּלְחָמוֹת בְּעוֹלָם, כָּל הַמּוֹ"ז [מחשבות זרות] שְׂבֹאֲדָם, מִחֲמַת שֶׁהַמַּלְכוּת אֵינָהּ בְּיַחְוֹד עִם דּוּדָה, וְכֹאֲשֶׁר יִתֵּן הָאָדָם דַּעַת לָזֶה, אִזּוּ יֵרָאֶה וְרַעַד יָבֹוא בּוֹ, וְנַעֲשֶׂה יַחְוֹד יֵרָאֶה וְנִזְרָא, וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אֲנוּ.

כְּשֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּדַבְּקוֹת, שׁוֹפֵעַ עָלָיו מַלְמַעְלָה חַיּוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. ב' פְּרוּשִׁים לְשִׁמָּה

הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, פְּרוּשׁ לְשֵׁם ה', זוֹכֵה לְדַבְּרִים הַרְבֵּה. פְּרוּשׁ, מִמִּילָא נִתְרַבֵּה אֱלֹיו הַדְּבֹר בְּחֻקְמַת הַתּוֹרָה. כִּי כֹשֶׁאָדָם מְדַבֵּר דְּבֹר טוֹב, הַדְּבֹר הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, וְהַחַיּוֹת הוּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ הַדְּבָר סֶלְקָא לְעֵילָא, וּמִתְעוֹרֵר הַדְּבֹר הַעֲלִיּוֹן, וּמִשְׁפִּיעַ עָלָיו יוֹתֵר חַיּוֹת מַלְמַעְלָה. עוֹד עֲנֵן 'לְשִׁמָּה', לְשֵׁם הָאוֹת עֲצָמוּ.

לְמוֹדוֹ עִם אַחֵיהּ הַשִּׁילּוֹנִי

אַחֵיהּ הַשִּׁילּוֹנִי, שֶׁקִּבֵּל מִמִּשְׁעָה רַבְנּוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהָיָה מִיּוֹצְאֵי מִצְרַיִם, וְאַחֵר כֶּד מִבֵּית דֵּינּוּ שֶׁל דּוֹד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהָיָה רַבּוֹ שֶׁל אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ, וְרַבּוֹ שֶׁל רַבִּי אָדָם בַּעַל שֵׁם זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ, וְרַבִּי שְׁלִי.

מִבְּאֵר עֲנֵן תַּחֲתֵת הַמַּתִּים וּמְשִׁיחַ וְעוֹלָם הַבָּא

וּבְפִרְשֵׁת לָךְ לָךְ, בְּאוֹר סוּד אוֹתִיּוֹת א"ב וְגוֹמֵר, וּמִנְצַפ"ךְ, שְׁיֹרֵד אוֹת א' מִהַחַיּוֹת וְכוּלֵי, וּמְלַבֵּשׁ בְּמִנְצַפ"ךְ שֶׁהוּא דֵּינִין, וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָן, וְאוֹת ל' הוּא כ"ו, וְאוֹת ד' הוּא סוֹף מִנְצַפ"ךְ וְכוּלֵי, וְזֶהוּ עֲנֵן תַּחֲתֵת הַמַּתִּים וּמְשִׁיחַ, שֶׁהוּא בְּסוּד הַדַּעַת, וְהוּא סוּד עוֹלָם

הבא, והנה על ידי מעשה האדם הממשיך על עצמו בעולם הזה, על ידי בינה שלו, שמבין לעשות כל מעשיו בבינה ודעת וכו'.

העקר שילמד ויתפלל בכל כחו וכונתו, ובזה יבא למדרגה גדולה מאד ובדורותינו, דור חלש ומעט השכל מאד, צריך תמיד להתמיד בטבילות ומקנאות יותר בתמידות, טוב יותר מהתענית, שהתענית מחליש הגוף מעבודת ה', ועוד יותר טוב, שהפח שהוא מניח בתענית, יתן הפח שהוא בלמוד התורה ובתפלה שיתפלל בכל כחו וכונתו, ובזה יבא למדרגה גדולה מאד.

כך דברי אביך אהבה, הדורש שלומך בלב ובנפש חפצה, פאתי על החתום פה קע"י [קהלת עיר] מעזבוז יעבב"א.

ה' בהעלותך שנת תק"ג לפרט קטן.

הקטן ישראל בן לאדוני אבי הרב אליעזר זכר צדיק לברכה.

סגלות מרבינו הבעל שם טוב זלה"ה

סגולה לנס

א. סגולה מהבעל שם טוב זל"הה, דאם אדם צריך לנס, אז יתן ח"י מטבעות בשביל נרות לבית הכנסת, ויאמר בפה מלא, אני מנדב אותן ח"י מטבעות לנרות בשביל נשמת רבינו מאיר בעל הנס, אלקא דמאיר ענני, אלקא דמאיר ענני, ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו כשם ששמעת את תפלת עבדך מאיר ועשית לו ניסים ונפלאות כן תעשה עמדי ועם כל ישראל עמך הצריכים לניסים נסתרים ונגלים, אמן כן יהי רצון.

להינצל משודדים ורוצחים

ב. סגולה להנצל מגזלנים ורוצחים רחמנא ליצלן, כתוב בהגהות רש"י ישעיה כ"ח פסוק כ"ד בפרשה, 'יפתח ישודד אדמתו' וזה לשונו, בכלי העשויה ביתדות הרבה וברוב הכלי הזה הוא ששה שורות ובכל שורה ה' יתידות ואחר החרישה ואחר הזריעה מעביר על התלמים בכלי הזה והצרורות נפרדים לעפר דק, והפוגע בדרך בגזלנים יחשוב בדעתו על הכלי כמה שורות וכמה יתידות בכל שורה שבין הכל שלושים, וכשיחשוב זאת ינצל מהגזלנים הבאים עליו, וכלי זה נקרא ברענעלי"ף וכאן נקראת באראני"ע או ברניעף הנ"ה דד"ע עד כאן לשונו: (בדוק ומנוסה).

סגולה ליוצא לדרך

ג. סגולה ליוצא לדרך, כשיפרד המלוה מחבירו יאמר המלוה ברכת כהנים, ויצליח בעזרת ה', ויש סמך לזה המנהג בזהר הקדוש פרשת תרומה עיין שם, ועיין בספר

לקוטי מהרי"ח סדר תפילת הדרך דף קד' עמוד ב' שכתב גם כן טעם נכון לזה:

ד. שמעתי בשם הבעש"ט איש מפי איש סגולה שיהיה הילד בן תורה, ליקח על הכוס של ברכה בברכת הברית מילה מי דבש שקורין מע"ד. ובמקומות שאין בנמצא משקה זו יכול ליקח דבש ומים ולהרתיח הדבש בתוך המים בכלי קטנה ובדוק (ספר חק עולם בקונטרס ברית עולם דכ"ג ע"ב).

ה. מהמגיד מטשרנבל, בשם הריב"ש, לומר בברכת הלבנה: כך לא יוכלו לנגע בי לרעה וכך לא יהיה לי ולכל בני ביתי כאב שיניים (חק עולם הנ"ל בס' קידוש לבנה).

ו. בספר שבחי בעש"ט, עמוד ט"ז, מבואר בשם בעש"ט זי"ע שר' אלכסנדר שו"ב היה סופר אצל הבעש"ט, ועל פי ציווי בעש"ט נעשה אח"כ שו"ב משים שהיה לו צער גידול בנים ר"ל. הרי שזהו סגולה לעסוק בשו"ב, והיא מסוגל לגידול בנים בעזה"ת.

ז. שם בספר שבחי בעש"ט, עמוד ע"ט, מבואר סגולה בשם בעש"ט שלא להוליך את התינוק על הגשר שקורין גרעבלי עיי"ש.

ח. סגולה בשם בעש"ט, לומר בכל לילה קודם השינה, תרוז זה: "הודאי שמו כן תהילתו". והוא מסוגל להבריח שדין

שערי ישועה - הבטחת הבעל שם טוב

כז וריחין וליילין ממי שאומרו (כן מבואר לעיל סוף פרשת נח בהגה קס"ה).

ט. סגולה בשם בעש"ט זי"ע, לומר אחר הדלקת נר חנוכה זיין פעמים ויהי נועם יושב בסתר (סו"פ מקץ).

י. סגולה נפלאה בשם בעש"ט זי"ע, לבטל הכעס לומר: 'במה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריך' (פרשת ויגש).

יא. סגולה למקשה לילד בשם בעש"ט זי"ע, שיטבול הבעל במקוה (פרשת יתרו הגה כ"ה).

יב. עוד סגולה למקשה לילד, בשם בעש"ט זי"ע, שיקח הבעל מלא לוגמא מי המקוה בפיו, וילך עם פיו המלא ויזלף על היולדת (פרשת יתרו בהגה כ"ה).

יג. סגולה למי שחושש בעניו, בשם בעש"ט זי"ע, בימי הקיץ שעולה על המקוה כעין כתמי ירקרק ירוקים ככרתי, זהו רפואה לרחוץ בהם העניים (פרשת יתרו בהגה הנ"ל).

יד. קבלה מבעש"ט זי"ע, כשאדם צריך למקוה, יטבול עצמו פעם אחת, לא יזיק לו טבילה זו בשום אופן (פרשת יתרו אות ט' י').

טז. סגולה בשם הבעש"ט זי"ע, לאכול שומים במוצאי שבת קודש, בסעודת מלוה מלכה (יתרו אות נ"א).

יז. סגולה בשם בעש"ט זי"ע, שלא ליתן בבנין חתיכת עץ שאחז בו האש בשעת שריפה ר"ל (תזריע הגה).

כח שיערי ישועה - הבטחת הבעל שם טוב

יח. סגולה בשם בעש"ט זי"ע, אם פוגעין בדרך אדם שהוא מקליפה (כגון עכו"ם), ישתדל שישמע קולו, היינו שאדם דקליפה ידבר איזהו דיבורים, וינצלו מכל דבר רע (עקב הגה י"ז).

יט. סגולה בשם בעש"ט זי"ע, לא יתן לחבירו סכין במתנת (ראה בהגה).

כ. עיין ספר בעש"ט פרשת בא אות ד', סגולה להסיר הדינין.

כא. עיין ספר בעש"ט לך אות י"א, סגולה להעלות הנשמה ממצמקים עיי"ש.

מלחמה לה' בעמלק

הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכלי' חס ושלוי.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקיע

ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת

שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים

ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך

להשגיח עליו. יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה הש"ב

ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים

מטמטמים את הלב. ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים

התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד. ויש אמרו מקוה היא

העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם

הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון,

תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע

איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר. והסימן הוא במקרא

(חבקוק ג') **בזע"ם** תצעד ארץ¹ ראשי תיבות "זביחה, "עירובין", "מקוה", כל

אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל. (ספר ברכות אברהם פ' ואתחנן, בית אהרן

בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פ' יתרו)

(ח) (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) **בזע"ם** תצעד ארץ **באף** תדוש גוים. ראה רש"י

חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזע"ם תצעד ארץ: - לגרש שבעה עכו"ם.

ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

א) הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ וניסה לבטלו

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחבריו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע

[בן גילו הצדיק נסתר" - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקדוש [דף קעב] (יג), מכתב ס' (נו' 183): [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה' ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים הידועים לך ממורינו הק' נ"ע כי נחוצים הם לי. חברך דו"ש באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערכת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

ד) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל

כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב

מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשונו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש בכתביתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמתה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינו נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפיות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ועיין בספר דרך הנשר "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בוודאי יבא. ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האביב" [ר"ת אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על

שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיי וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח, עכ"ל. ובס' ברכת אברהם כתב כי זה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין לתקן דברים אלו, ורמזו על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ן, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

וכן כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון וז"ל: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החרים את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונונו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישחטו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' חצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לועזי שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריות על ידי השוביים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערכת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

ר' ברמיה בשם ר' יצחק, אריסטון עתיד הקב"ה לעשות לצדיקים לעתיד לבא, וכל מי שלא אכל נבלות וטרפות בעולם הזה, זוכה

ואוכל מזמנו לעתיד לבא. (ילקוט שמעוני שמואל ב', פרק כ"ב רמז קס"א)